

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಕಛೇರಿ

26.03.2017ರಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯ “ಮನ್ ಕಿ ಬಾತ್” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರದ ಪಠ್ಯ

Posted On: 26 MAR 2017 12:44PM by PIB Bengaluru

26.03.2017ರಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯ “ಮನ್ ಕಿ ಬಾತ್” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರದ ಪಠ್ಯ

ನನ್ನ ನಲ್ಲಿಯ ದೇಶವಾಸಿಗಳೇ, ನಮಸ್ಕಾರ. ದೇಶದ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರಬಹುದು. ಯಾರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋಗಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಳ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತಡ ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕಳೆದ ಬಾರಿಯ ಮನ್ ಕಿ ಬಾತ್ ನಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯಲು ಕುಳಿತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ನಾನು ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರಬಹುದು. ಇಂದು ಮಾರ್ಚ್ 26. ಮಾರ್ಚ್ 26 ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿವಸ. ಬಂಗ-ಬಂಧು ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಮರ ಮತ್ತು ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ವಿಜಯವದು. ಇಂದು ಈ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ದಿನದಂದು ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರಿಗೆ, ನಾನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನದ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶ ಪ್ರಗತಿಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ. ಭಾರತ, ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಗೆಳೆಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ವಲಯದ ಶಾಂತಿ, ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾವು ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟ್ಯಾಗೋರರು, ಮತ್ತು ಅವರ ನೆನಪುಗಳು ನಮ್ಮ ಹಂಚಿಕೆಯ ಪರಂಪರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯಿದೆ. ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಗುರುದೇವ್ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟ್ಯಾಗೋರರೇ ರಚಿಸಿದ್ದು. ಗುರುದೇವ ಟ್ಯಾಗೋರರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಿಷಯವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ 1913ರಲ್ಲಿ ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಭಾಜನರಾದ ಅವರು ಏಷ್ಯದ ಮೊದಲಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ನೈಟ್ ಹುಡ್ ಗೌರವವನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. 1919 ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಾಬಾಗ್ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆದಾಗ, ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ದಿನಿ ಎತ್ತಿದವರಲ್ಲಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟ್ಯಾಗೋರರೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 12 ವರ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನ ಮೇಲೆ ಈ ಘಟನೆ ತೀವ್ರವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು. ಮೃದಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕುಳ್ಳುಳಿಸುತ್ತಾ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಅಮಾನವೀಯ ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಾಬಾಗ್ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ, ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿತು ಮತ್ತು 1919 ರಲ್ಲಿ 12 ವರ್ಷದ ಭಗತ್, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ತ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾದ ಹುತಾತ್ಮ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಆಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದ. ಮಾರ್ಚ್ 23 ರಂದು ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಸುಖದೇವ್ ಹಾಗೂ ರಾಜ್‌ಗುರು ಅವರನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದ್ದರು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದು ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್, ಸುಖದೇವ್ ಹಾಗೂ ರಾಜ್‌ಗುರು ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ, ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಕನಸುಗಳನ್ನು ತಾಯಿ ಭಾರತಿಯ ಸ್ವತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಈ ಮೂವರೂ ವೀರರು, ಇಂದಿಗೂ ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್, ಸುಖದೇವ್ ಹಾಗೂ ರಾಜ್‌ಗುರು ಅವರ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಜ್ಯ, ಈ ಮೂವರು ಯುವಕರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೆದರುತ್ತಿತ್ತು. ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಹೇಗೂ ಚಿಂತೆ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಗಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ ೨೪ಕ್ಕೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದಿನಾಂಕ ನಿಗದಿ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಮಾರ್ಚ್ 23ರಂದೇ ಅವರನ್ನು ನೇಣುಗೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಅವರ ಪಾರ್ಥಿವ ಶರೀರವನ್ನು ಇಂದಿನ ಪಂಜಾಬ್‌ಗೆ ತಂದು ಗೌಢವಾಗಿ ದಹನ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ನನಗೆ, ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಉತ್ಸಾಹಭಂಜಕ ಕಂಪನವಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ದೇಶದ ಯುವಕರಿಗೆ ನಾನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ - ನಿಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗ, ಪಂಜಾಬ್‌ಗೆ ನೀವು ಹೋದಾಗ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್, ಸುಖದೇವ್ ರಾಜ್‌ಗುರು, ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಅವರ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಬಹುಕೇಶ್ವರ ದತ್ತ ಅವರ ಸಮಾಧಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ.

ಇದೇ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೆಟ್ಟು, ಅದರ ತೀವ್ರತೆ, ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಸಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೆಡೆ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್, ಸುಖದೇವ್ ಹಾಗೂ ರಾಜ್‌ಗುರು ಅವರಂಥ ವೀರರು ಕ್ಷುಣ್ಣ ಸಹಿತ ಕ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಯುವಕರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಇಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, 1917ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 10 ರಂದು, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಇದು ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ತತ್ಕಾಲೀನ ವರ್ಷ. ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ವಿಚಾರ, ಗಾಂಧೀ ಶೈಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಇದೇ ಚಂಪಾರಣ್‌ನಲ್ಲಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೋರಾಟದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ತಿರುವಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಖೇಡಾ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಅಹ್ಮದಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಿರಣಿ ಕಾಮಿಂಕರ ಧರಣಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಶೈಲಿಯ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿತ್ತು. 1915 ರಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿದೇಶದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು ಮತ್ತು 1917 ರಲ್ಲಿ ಬಿಹಾರದ ಒಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದರು. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿರುವ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿತ್ರಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ 1915 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಾರೆ, ಕೇವಲ 2 ವರ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯಾವಧಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಆರಂಭವಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಊಹಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ಅವರ ಸಂಘಟನಾ ಕೌಶಲ, ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ನಾಡಿ ಮಿಡಿತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅವರ ಶಕ್ತಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಕಡು ಬಡವರನ್ನು, ನಿರಕ್ಷರ ಕುಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದ್ದು, ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದು, ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿ ಇಳಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ ಅದ್ಭುತ ಅಂತಃಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ, ಇಂದು ನಾವು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ವಿರಾಟ ಸ್ಮರಣವದ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಗಾಂಧೀಜಿ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಗಾಂಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನ ಆರಂಭಿಸುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಒಂದು ಆಘಾತದ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದು ಹೇಗೆ, ಸ್ವತಃ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಂದ ಕಲಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಾವು ಕೇಳುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರ ಕಾಲವದು, ರಾಜೀನ್ದ್ರ ಬಾಬು ಆಗಿರಬಹುದು, ಆಚಾರ್ಯ ಕೃಪಲಾನಿ ಆಗಿರಬಹುದು ಅವರಲ್ಲರೂ ಅಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಜನರ ಜೊತೆ ಬೆರತು, ಜನರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವಂಥ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಂಘರ್ಷವೂ ನಡೆದಿತ್ತು, ಕೌಶಲವೂ ಇತ್ತು ಇವೆರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮುನ್ನಡೆದವು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಕೌಶಲವನ್ನು ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಿಸಿದ್ದರು. ನಾಣ್ಯದ ಒಂದು ಮುಖ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ ಕೌಶಲವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೆಡೆ ಜೈಲು ತುಂಬುತ್ತಲಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಅಧ್ಯುತವಾದ ಸಮತೋಲನ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವೆಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವೇನು, ಅಸಮ್ಮತಿ ಏನು ಅರ್ಥ ಸ್ಪರಿಸುತ್ತದೆ, ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಂದು ಅಸಹಕಾರ ಹೇಗಿತ್ತು - ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇ ಕೇವಲ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೇ ಒಂದು ಸ್ಫೂಲ ಪ್ರಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದರು.

ಇಂದು ದೇಶ ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ತತ್ಕಾಲೀನವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ. ಭಾರತದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಅಪಾರವಾದದ್ದು, ಆ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಂತೆ, ಸ್ವರಾಜ್ಯದಿಂದ ಸುರಾಜ್ಯ ಯಾತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ 125 ಕೋಟಿ ದೇಶವಾಸಿಗಳ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ, ಪರಿಶ್ರಮದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ, ಸರ್ವಜನ ಹಿತಾಯ, ಸರ್ವಜನ ಸುಖಾಯ ಎಂಬ ಮೂಲಮಂತ್ರದೊಂದಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಖಂಡ ಪ್ರಯತ್ನವೇ, ಸ್ವತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿದಾನ ನೀಡಿದ ಆ ಮಹಾಪುರುಷರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಬಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ನಾವು 21 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಭಾರತವನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಯಸದ ಭಾರತೀಯರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಭಾರತೀಯ ದೇಶ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರನಾಗಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. 125 ಕೋಟಿ ದೇಶವಾಸಿಗಳಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆಯ ಈ ಬಯಕೆ, ಪ್ರಯತ್ನ, ಇದೇ. ಅದುವೇ ನವ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ತಳಪಾಯ ಹಾಕಿರಬಲ್ಲದು. ನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾ ಅಥವಾ ನವ ಭಾರತ ಎಂಬುದು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಅಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಬಣದ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯೂ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದು ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾ ಎಂಬುದು 125 ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದುವೇ, 125 ಕೋಟಿ ದೇಶವಾಸಿಗಳು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ, ಹೇಗೆ ಭದ್ರ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. 125 ಕೋಟಿ ದೇಶವಾಸಿಗಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸೆಯಿದೆ, ಒಂದು ಉತ್ಸಾಹವಿದೆ, ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವಿದೆ, ಒಂದು ಬಯಕೆಯಿದೆ.

ನನ್ನ ತ್ರೀತಿಯ ದೇಶವಾಸಿಗಳೇ, ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಸಂವೇದನಾಶೀಲರಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನದ ಹೊರತಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ ಸಮಾಜದ ಶೋಷಿತ, ಬಲಿಪಶುಗಳಾದ, ಅವಕಾಶವಂಚಿತ ಜನರಿಗಾಗಿ, ಬಡವರಿಗಾಗಿ, ದುಃಖಿತರಿಗಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಮೂಲಕ ಸೇವಕನಂತೆ, ತುಸುಸುಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಂತೆ, ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ನಿತ್ಯವೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ರಕ್ತದಾನ ಮಾಡಲು ಧಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಜನರು ಹಸಿವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಕಟ್ಟು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆದು. ಜನಸೇವೆಯೇ ಜನಾರ್ಥನ ಸೇವೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಘಟಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇದು ಒಂದು ಅಗಾಧ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು, ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡುವುದು, ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಇದಲ್ಲ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಇದು ಅವಶ್ಯಕವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ, 125 ಕೋಟಿ ಜನರು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ, ಒಂದಾದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗಾಗಿ ಒಗ್ಗೂಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ 125 ಕೋಟಿ ಜನರ ನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾ ಎಂಬ ಕನಸು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಬಜೆಟ್‌ನಿಂದ, ಸರ್ಕಾರೀ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ, ಸರ್ಕಾರೀ ಹಣದಿಂದ ಆಗಬೇಕು ಎಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನೂ, ನಾನು ಸಂಚಾರಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು, ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್, ಡಿಸೆಲ್ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ವಿಷಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನೋಡಲು ಈ ವಿಷಯಗಳು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಖ್ಯವಿರಬಹುದು. ನೀವೇ ನೋಡಿ, 125 ಕೋಟಿ ಜನರು ದೇಶವನ್ನು ನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕನಸನ್ನೇನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವರೋ ಅದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನೂ ತನ್ನ ನಾಗರಿಕ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು, ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾದ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಆರಂಭವಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. 2022 ರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತಕ್ಕೆ 75 ವರ್ಷಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲಿವೆ. ಬನ್ನಿ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್, ಸುಖದೇವ್, ರಾಜ್‌ಗುರು ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯೋಣ. ಚಂಪಾರಣ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಯಾಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯದಿಂದ ಸುರಾಜ್ಯದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸಬಾರದು, ಸಂಕಲ್ಪಬದ್ಧರಾಗಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸಬಾರದು. ಬನ್ನಿ - ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ತ್ರಿಯ ದೇಶಬಾಂಧವರೇ, ಇಂದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದ ಕೂಡ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲ ದಿನಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಡಿಜಿಟಲ್ ಪಾವತಿ, ಡಿಜಿಫನ್ ಆದೋಲನದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಗದು ವಹಿವಾಟಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯೂ ಬಹಳ ಇದೆ. ಕಡುಬಡ ಕೂಡಾ ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜನರು ನಗದು ರಹಿತರಾಗಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದರತ್ತ ಮುಂದಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗರಿಷ್ಠ ನೋಟುಗಳ ಅಮಾನ್ಯ ಅಂದರೆ, ನೋಟು ಅಮಾನ್ಯೀಕರಣದ ನಂತರ ಡಿಜಿಟಲ್ ಪಾವತಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು

ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭೀಮ್ ಆಫ್ ಆರಂಭಿಸಿ ಕೇವಲ ಎಡು ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಸರಿಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಜನರು ಇದನ್ನು ಡೌನ್ ಲೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ನನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯ ದೇಶಬಾಂಧವರೇ, ಕಷ್ಟ ಹಣ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಿದೆ. 125 ಕೋಟಿ ದೇಶವಾಸಿಗಳು ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ವ್ಯವಹಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬಹುದೇ? ನಾವು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿದ್ದೇವೆ. 125 ಕೋಟಿ ದೇಶವಾಸಿಗಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಯಬೇಕಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. 2500 ಕೋಟಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ವ್ಯವಹಾರ-ನಾವು ಶಾಲೆಯ ಶುಲ್ಕ ಪಾವತಿಸುವುದಾದರೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಪಾವತಿ ಮಾಡೋಣ, ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಪಾವತಿ ಮಾಡೋಣ. ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಾದರೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಪಾವತಿ ಮಾಡೋಣ, ನಾವು ದವಸಧಾನ್ಯದ ಬೆಲೆಗೆ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದಾದರೆ, ಡಿಜಿಟಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವೂ ಮಾಡಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಆದರೆ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ದೇಶದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ ಹಣ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವ ಒಬ್ಬ ವೀರ ಸೇನಾನಿ ನೀವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲು, ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು, ಸಾಕಷ್ಟು ಡಿಜಿಫನ್ ಮೇಳಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇಶವಾಸಿ 100 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವಿದೆ. 80 ರಿಂದ 85 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಹುಮಾನದ ಯೋಜನೆಯೂ ಇತ್ತು. ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ವೇಲೆ ಇದ್ದ ಜನರು ಗ್ರಾಹಕರು ಬಹುಮಾನ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. 70 ಸಾವಿರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ, ಬಹುಮಾನ ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪಗೈದಿದ್ದಾರೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ 14 ರಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಜಯಂತವು ಇದೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂತೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 14, ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಜಯಂತಿಯಂದು ಈ ಡಿಜಿಫನ್ ಮೇಳ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳಲಿದೆ. ನೂರು ದಿನಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಒಂದು ಕೊನೆಯ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರುಗಲಿದೆ. ಬಂಜರ್ ಡ್ರಾ ಕೂಡಾ ಅಂದು ನಡೆಯಲಿದೆ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಜಯಂತಿವರೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಉಳಿದಿದೆಯೋ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟೂ ಭೀಮ್ ಆಫ್ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ. ನಗದು ರಹಿತ ವ್ಯವಹಾರ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ನೋಟುಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಹೇಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ನನ್ನ ನೆಲೆಯ ದೇಶಬಾಂಧವರೇ, ನಾನು ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಜನರಿಂದ ಮನದಾಳದ ಮಾತಿಗಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದ ಸಲಹೆಗಳು ಹರಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಬಾರಿಯೂ ಜನರು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಡೆಕ್ಲಾರೇಷನ್‌ನಿಂದ 11 ನೇ ತರಗತಿಯ ವಿಡಿಯೋ, ಗಾಯತ್ರಿ ಪೋನ್ ಮೂಲಕ ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಳೆ:- “ಆದರೇಯೇ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ತೂರ್ವಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ನೀವು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಬಹುಮತದೊಂದಿಗೆ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ನದಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜನರು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಕಸ ಸುರಿದು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನದಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ದಾಟಿ ಕರೆಯುವ ಮುನ್ನ ರಿಫಿನಾ ಸೇತುವೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ನದಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ನದಿ ತೀರದ ಜನವಸತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ರಾಯಾಲಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಅದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮದೇ ತಂಡವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಧನ್ಯವಾದಗಳು.”

ನೋಡಿ ಸೋದರ ಮತ್ತು ಸೋದರಿಯರೇ, 11 ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿಗೆ ಕಲುಷಿತವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ನೋವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಕಸ ಸುರಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಲಕ್ಷಣ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. 125 ಕೋಟಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳಕನ್ನು ಕಂಡು ಇದೇ ಭಾವನೆ ಬರಲಿ ಎಂದೇ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕೋಪ ಬಂದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಬೇಜಾರಿನ್ನುವುದು ಹುಟ್ಟಿಸ್ತೋಂಡರೆ, ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ರೋಷ ಉಕ್ಕಿದರೆ, ನಾವೇ ಕೊಳಕಿನ ವಿರುದ್ಧ ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಗಾಯತ್ರಿ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಕೊಠಡವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ನನಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳ ಸ್ವತಃ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಅಂದೋಲನ ಆರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಜಾಗರೂಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಉದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಜನಾಂಗೋಲನದ ರೂಪ ತಳೆದಿದೆ. ಕೊಳಕಿನ ವಿರುದ್ಧ ದ್ವೇಷ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ. ಜಾಗೃತಿ, ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಆಂದೋಲನ, ಆರಂಭವಾದಲ್ಲಿ.. ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಮಹತ್ವ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಆಂದೋಲನ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಆಂದೋಲನವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಆಂದೋಲನವಾಗಿದೆ. ಆಂದೋಲನ ಸಾಮೂಹಿಕ ರೂಪದಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಕೆಲಸ ಕಠಿಣವಾದದ್ದೇ. ಆದರೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಿದೆ. ದೇಶದ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯವರಲ್ಲಿ, ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತಹ ಈ ಭಾವನೆಯೇ ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು, ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮಗ ಕಿ ಬಾತ್ ನಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ದೇಶ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಸಂದೇಶ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಸಂದೇಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯ ದೇಶ ಬಾಂಧವರೇ, ನಾನು ‘ಮನ್ ಕಿ ಬಾತ್’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಲಹೆಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಆಹಾರ ವೃಥಾ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟು ತಿನಿಸುಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೋ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ತಿನ್ನಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ, ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವ ಈ ಎಂಜಲಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನಾವು ಎಂಜಲು ಮಾಡಿ ಬಿಡಿದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಬಹುದೆಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಇದು ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಇರುವಂಥ ವಿಷಯವೆನಿಸಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬಡಿಸಿದಾಗ, ಎಷ್ಟು ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಆಹಾರ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಅನ್ನಾಡ್ತೇ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡೋದು ಸಮಾಜ ದ್ರೋಹ. ಬಡವರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅನಾಥ. ಅಲ್ಲದೆ, ಉಳಿಸಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಲಾಭವೇ. ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯವೇ, ಆದರೆ, ಈ ವಿಷಯ, ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಲಾಭ ತರುವಂಥ ವಿಷಯ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗ್ರಹ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅರಿವು ಮೂಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಇಂಥ ಆಂದೋಲನ ನಡೆಸುವ ಕೆಲ ಯುವಕರು ಗೊತ್ತು, ಅವರೊಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಆಫ್ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೀಗೆ ಆಹಾರ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ, ಜನರು ಇವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕ್ರಮ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯುವಕರೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಯುವಕರು ಎಲ್ಲೆಡೆರೂ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಹಾರ ವೃಥಾ ಮಾಡದಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ತಿನ್ನ ಬೇಕಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನೋಡಿ, ಬದಲಾಗಲು ಎಂತಹ ಹಾದಿಗಳಿವೆ, ಹಾಗೂ ಯಾರು ಶರೀರ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ‘ಹೊಟ್ಟೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಲಿ ಉಳಿಸಿ, ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಲಿ ಉಳಿಸಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 7ನೇ ತಾರೀಖು, ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ದಿನ -. ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆ 2030ರೊಳಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡುವ ಗುರಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಬಾರಿ, ಏಪ್ರಿಲ್ 7ನೇ ತಾರೀಖು, ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ದಿನದಂದು ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆ, ಖನ್ನತೆಯ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ. ಖನ್ನತೆ, ಇದು ಈ ಬಾರಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಖನ್ನತೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಪರಿಚಯ ಇದೆ. ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ 35 ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಖನ್ನತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ನೆರೆ-ಕೊರೆಯವರಲ್ಲೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದರೂ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಹ ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವತಃ ಖನ್ನತೆ ಅನುಭವಿಸುವವರೂ ಸಹ ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಜುಗರ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಖನ್ನತೆ ಎಂಬುದು ಪರಿಹಾರ ಸಿಗದಿರುವಂಥದ್ದೇನಲ್ಲ.

ನಾನು ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಿತಕರವಾದ ಪರಿಸರ ನಿರ್ಮಿಸುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪರಿಹಾರ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಮಂತ್ರ - ಖನ್ನತೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕೆವು ಬದಲು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಹವಾಸಿಗಳ ಜೊತೆ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ, ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಜೊತೆ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರ ಜೊತೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಜೊತೆ, ನೀವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ, ಕೆಲವುಮ್ಮೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ನಲ್ಲಿ ಓದುವ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಒಂಟಿತನ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಹನವಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗಾಗಿ ಖನ್ನತೆ ಬರುವ ಅವಕಾಶಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಾನು ತಂದೆ-ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಲು ಇದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ. ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ... ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ, ಮನೆಮಂದಿಯಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಯಾರಾದರೂ ಈಗ ಬೇಡ, ಆ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಊಟದ ಮೇಜಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಾಗ - ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಇವತ್ತು ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ - ಅವರು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರ್ಥ. ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಅದು ಖನ್ನತೆಯ ದಿಕ್ಕಿನಡೆಗೆ ಇಡುತ್ತಿರುವ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅವರೇನಾದರೂ ನಿಮ್ಮಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವುದಾದರೂ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ, ನೀವು ಅದು ಆಗದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಅವರ ಜೊತೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೊತೆ, ಅವರು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ನಗು-ನಲಿವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ-ಆಡುತ್ತಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಯಾವ ನಿರಾಶೆ ಆಡದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯಿರಿ. ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯ. ಅಲ್ಲದೇ, ಖನ್ನತೆ ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳಿ ಖಾಯಿಲೆ ಕೇವಲ ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳಿಗೂ ಅಧಿಷ್ಠಿತ ಆಗುತ್ತೋ, ಹಾಗೇ ಖನ್ನತೆ ಸಹ ಎದುರಿಸುವ, ಹೋರಾಡುವ, ಸಾಕಸ ಮಾಡುವ, ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷಮತೆಗಳನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು, ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರು, ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸರ - ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ನೀವು ಖನ್ನತೆಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು ಹಾಗೂ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹೊರ ಹಾಕಬಹುದು. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧಾನವೂ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮವರ ಮಧ್ಯೆ ನೀವು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸೇವಾ-ಭಾವನೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ಅವರ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಒಳಗಿನ ನೋವು ಹೇಗೆ ಮಾಯವಾಗಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಸೇವಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ, ಯಾರಾದರೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದೂ ನಿರ್ವಾಘ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಗುರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹಾಗೇ, ಯೋಗ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಒಂಟಿತನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷದಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ - ಯೋಗ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜೂನ್ 21, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಗ ದಿನ. ಇದು ಮೂರನೇ ವರ್ಷವಾಗಿದೆ, ನೀವೂ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಸ್ವತಃ ಆರಂಭಿಸಿ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಯೋಗ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 3ನೇ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಗ ದಿನದ ಕುರಿತು ಸಲಹೆಗಳಿದ್ದರೆ, ನೀವು ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗೀತೆಗಳು, ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ರಚನೆಗಳು ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮಾಡಲು ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವು ಸಹಜವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮಾತೆಯರೂ ಮತ್ತು ಸೋದರಿಯರಿಗೂ ಇಂದು, ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಂದು ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರು ಇದ್ದಾರೆ, ದಿನೇ ದಿನೇ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅವರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನವಜಾತ ಶಿಶುವಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ, ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆರಿಗೆ ರಚನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ 12 ವಾರಗಳ ಬದಲಾಗಿ 26 ವಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 2 ಅಥವಾ 3 ದೇಶಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮಗಿಂತ ಮುಂದಿವೆ. ಭಾರತ ನಮ್ಮ ಈ ಸೋದರಿಯರಿಗಾಗಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ, ನವಜಾತ ಶಿಶುವಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಆರೈಕೆ ದೊರೆಯಲಿ, ಭಾರತದ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಜೆಯಾದ ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ, ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮ ಆರೈಕೆ ದೊರೆಯಲಿ, ತಾಯಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರೀತಿ ಸಿಗಲಿ, ಇದರಿಂದಲೇ ಆ ಮಗು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ತಾಯಂದಿರ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಈ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಅಸಂಘಟಿತ ಬಡಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸುಮಾರು 18 ಲಕ್ಷ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಲಾಭವಾಗಲಿದೆ. ನನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯ ದೇಶವಾಸಿಗಳೇ, ಏಪ್ರಿಲ್ 5, ರಾಮನವಮಿ. ಪವಿತ್ರ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ 9ಕ್ಕೆ ಮಹಾವೀರ ಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ 14 ಕೈ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಜಯಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಮಹಾವೀರರ ಜೀವನ, ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ನ್ನೂ ಇಂದಿಗೂಯೋಗ್ಯದ ಸಂಕಲ್ಪ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನೀಡಲಿ. ಎಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪದ. ಹೊಸ ಸಂವತ್ಸರ. ಈ ಹೊಸ ವರ್ಷಾರಂಭಕ್ಕೆಗೆ ನಿಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಂತ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ವಸಂತ ಋತುವಿನ ನಂತರ ಫಸಲು ಮಾಗಿ ರೈತಾಪಿ ಅವರ ಶ್ರಮದ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುವಂತಹ ಕಾಲವಿದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೂಲ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವರ್ಷಾರಂಭವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಪಾಡವಾ, ಆಂಧ್ರ - ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯುಗಾಣ, ಸಿಂಧಿ ಜನ ಚಿಟಿ-ಚಾಂಡ್, ಕಾಶ್ಮೀರದವರು ನವರೋಹ ಎಂದು, ಅವಧ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂವತ್ಸರ ಪೂಜೆ, ಬಿಹಾರದ ಮಿಥಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಜುಡ್- ಶೀತಲ್ ಎಂದು ಮತ್ತು ಮಗಧದಲ್ಲಿ ಸತುವಾಣಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೊಸ ವರ್ಷವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವಿವಿಧತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ವತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಅನಂತ ಅನಂತ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ಧನ್ಯವಾದ.

